

2.

Til Landstingsudvalget til Behandling af Forslag til Lov om Køb paa Afbetaling.

Vi undertegnede Repræsentanter for Organisationer og Sammenslutninger eller Enkeltvirksomheder indenfor dansk Haandværk, Handel og Industri tillader os følgende Henvendelse til det ærede Landstingsudvalg i Anledning af det fremsatte og i Folketinget vedtagne Forslag til Lov om Køb paa Afbetaling.

Vi tillader os straks den Bemærkning, at vi ikke er blinde for den Fordel, en ensartet skandinavisk Lovgivning paa Formuerettens Omraade byder de enkelte Lande, og at vi paa Forhaand ønsker at gøre vort til, at nærværende Lov paa saa faa Punkter som muligt kommer til at afvige fra de i andre Lande gældende Regler, men paa den anden Side skylder vi os selv og vore Kolleger at gøre opmærksom paa de Regler, der, om de bliver til Lov, enten vil ødelægge den Form for Vareomsætning, der her er Tale om, eller dæmme op for en ved langvarig Praksis uddannet og udviklet legitim Handel. Vi maa i den Forbindelse pege paa, at medens man i Norge og Sverige med Hensyn til Afbetalingshandler staar paa samme Stagedpunkt, som vi herhjemme indtog for 20 Aar siden, idet man nemlig i denne Handel er mest tilbøjelig til at se en lyssky Forretningsførelse, ikke ulig Aagerkarlevirksomhed, har Forholdene i Danmark udviklet sig i den Grad, at fra den mindste handlende i den mest afsides liggende Bod i Hovedstadens Sidegade eller den mest afsides liggende Provinsby til Stormagasinerne i Københavns Forretningscentrum er denne Omsætningsmetode anvendt og daglig benyttet. Cyklehandleren sælger sine Cykler, Urmageren sine Ure, Boghandleren sine Bøger, de store Magasiner hele Møblementer og kostbare Udstyr paa Afbetalingskontrakter, hvis Form og Anvendelse er lige kendt af Forstadens Arbejderbefolkning som af de store Forretningers fine Kunder.

Sagt med faa Ord er Forholdet det, at Køb paa Afbetaling gennem aarelang daglig Anvendelse har faaet *en fast og anerkendt Plads indenfor den daglige Omsætningsforms Rammer her i Landet.*

Det er sandt, at fra Tid til anden er et grelt Tilfælde blevet trukket frem. En rigoristisk Kontrakt i en hensynsløs Sælgers Haand kan rumme Farer for en økonomisk svag Køber, men dette Forhold er vel ikke specielt ejendommeligt for denne Handelsform. Det her fremlagte Forslag har øjensynligt i alt for høj Grad haft sin Opmærksomhed henvendt paa disse Tilfælde og søger derfor ved en Række Bestemmelser at beskytte Køberen. Det maa imidlertid ikke glemmes eller overses, at det Vaaben, Loven her vil give den svage Part i Hænde, er *tveægget*, og at det let kan komme til at vende sig mod ham selv ved nemlig at gøre det umuligt for ham paa samme lette Maade som hidtil at erhverve sig de Ting, han har Brug for i det daglige Liv.

Vi skal nu gaa over til at pege paa de Bestemmelser i de enkelte Paragraffer, der forekommer os at være ubillige for Sælgeren.

I § 2 bestemmes, at det er en Betingelse for Retsvirkningens Indtræden, at det forfaldne Beløb udgør mindst en Tiendedel af Afbetalingsprisen eller sammenlagt med andre ubetalte, tidligere forfaldne Afdrag, mindst en Tyvendedel deraf. Det hænder ofte, at selv betydelige Værdier afhændes mod forholdsvis smaa periodisk forfaldende Afdrag, saaledes at Betingelsen for Retsvirkningens Indtræden efter denne Bestemmelse i Loven først vil opfyldes ved 3die eller 4de Afdrags Udeblivelse. Er saaledes et Møblement til 900 Kr. solgt mod Betaling af 20 Kr. maanedlig, vil Sælgeren først ved 3die Afdrags Udebliven kunne gøre sin Ret gældende. Det foreslaas derfor, at denne Bestemmelse forandres derhen, at det skyldige Beløb skal udgøre *enten* mindst en Tiendedel af Afbetalingsprisen *eller* det forfaldne Beløb udgøres af flere forfaldne Afdrag. Ved denne Bestemmelse vil den utvivlsomme Fordel opnaas,